

KARTIČKA SLOBODNÉHO DÝCHANIA A VÝHRADY VO SVEDOMÍ OD DR. KRAJNÍKOVEJ

Kartička slobodného dýchania a výhrada vo svedomí

**PREKRYTIE DÝCHACÍCH CIEST,
ODOVZDANIE BIOLOGICKÉHO MATERIÁLU NA
TESTOVANIE COVID-19 a PREUKAZOVANIE SA VÝSLEDKOM
TESTU,**

**OČKOVANIE PROTI COVID-19
ako zásahy do telesnej a duševnej integrity - základného
práva na nedotknuteľnosť osoby**

PREKRYTIE DÝCHACÍCH CIEST je zásahom do integrity človeka, navyše do prirodzenej činnosti organizmu živej bytosti, do jej fyziologickej a biologickej funkcie potrebnej k životu. DÝCHANIE stojí na prvej prioritte existencie ľudskej bytosti vôbec.

**ODOVZDANIE BIOLOGICKÉHO MATERIÁLU NA
TESTOVANIE COVID-19 A PREUKAZOVANIE SA
VÝSLEDKOM TESTU, OČKOVANIE PROTI COVID-19** je zásahom do integrity človeka.

V právnom poriadku Slovenskej republiky sa povinnosti určujú zákonom a neexistuje zákonom určená všeobecne záväzná povinnosť prekrytia dýchacích ciest, ani povinnosť odovzdania biologického materiálu na testovanie Covid-19 vrátane preukazovania sa jej testom, ani povinnosť očkovania proti Covid-19.

Čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR: Povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Čl. 123 Ústavy SR: Ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

§ 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov: Tento zákon upravuje základné pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“), ktorými sú Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“), vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska a ich

vyhlasovanie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“).

§ 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov: Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať *splnomocnenie* na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

§ 15 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov: O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.

§ 19 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov: Platnosť, účinnosť a záväznosť

Ods. 1: Právne predpisy nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v zbierke zákonov.

Ods. 2: Právne predpisy nadobúdajú účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení v zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom, môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v zbierke zákonov.

Vada 1: Právne akty ÚVZ vydané podľa § 5 ods. 4, § 48 ods. 4, § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. označené ako „*Vyhlášky na nariadenie opatrení*“ nie sú *de iure* vyhlášky v zmysle čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 1 ods. 1, § 5 ods. 2, § 15, § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z., ale s poukazom na kompetenčné ustanovenie § 5 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z., na základe ktorého sú vydané, sú to hybridné správne akty vyhlásené vo Vestníku vlády, nie všeobecne záväzné právne predpisy (ďalej aj iba „právne predpisy“) vydané na základe splnomocnenia zákona a vyhlásené v Zbierke zákonov.

Hybridné akty vydané na základe kompetenčného ustanovenia (v danom prípade § 5 ods. 4 zákona) nie sú teda všeobecne záväzné právne predpisy, tieto sa výlučne tvoria na základe splnomocnenia zákona a vyhlasujú sa v Zbierke zákonov (čl. 123

Ústavy, § 5 ods. 2, § 15, § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z.).

Označenie týchto právnych aktov ÚVZ v § 59b ods. 2, ods. 3 zákona č. 355/2007 Z. z. ako „všeobecne záväzný právny predpis - vyhláška“ je právne irelevantné. V prvom rade preto, že všeobecne záväzný právny predpis sa nestáva záväzným tým, že sa za neho označí, ale tým, že sa takto vytvorí, t.j. prejde legislatívnym procesom podľa čl. 123 Ústavy SR od jeho tvorby na základe splnomocnenia zákona na vydanie právneho predpisu až po jeho vyhlásenie v Zbierke zákonov. Označiť individuálny alebo hybridný právny akt vydaný podľa kompetenčného ustanovenia (v danom prípade § 5 ods. 4 zákona) ako všeobecne záväzný právny predpis je protirečiaci si právny nezmysel, podobne, ako napr. zákon o rodine označiť ako individuálny právny akt.

Zároveň s poukazom na **princíp zvrchovanosti ústavy** je čl. 123 Ústavy SR nadradený nad § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. a toto obyčajné ustanovenie nemôže určovať inak, než prikazuje ústava. V zmysle citovaného článku ústavy, na základe princípu zvrchovanosti Ústavy, musí byť všeobecne záväzný právny predpis tvorený na základe splnomocňovacieho ustanovenia a zároveň vyhlásený v Zbierke zákonov, čo právny akt ÚVZ ani v jednom nespĺňa.

Na „argument“, že platí prezumpcia záväznosti právneho predpisu, pokiaľ ho ÚS nezruší a „vyhlášky ÚVZ“ musíme dodržiavať, treba uviesť, že nejde tu o žiaden právny predpis, pretože nie je vyhlásený v Zbierke zákonov (a viac ani skúmať netreba). **Neplatí tu žiadna prezumpcia správnosti právneho predpisu, pretože tu právny predpis (v Zbierke zákonov) nie je žiaden.**

Iba právne predpisy vyhlásené a publikované v Zbierke zákonov sú všeobecne záväzné akty. Iba to, čo je uverejnené v Zbierke zákonov ako právny predpis, platí pre fyzické a právnické osoby.

To, čo je publikované na úradnej tabuli správneho orgánu alebo vo Vestníku vlády SR, prípadne nariaďované akýmkoľvek orgánom verejnej moci bez opory v právnom predpise v Zbierke zákonov, nie je všeobecne záväzný právny predpis a nezaväzuje každého.

KARTIČKA SLOBODNÉHO DÝCHANIA A VÝHRADY VO SVEDOMÍ OD DR. KRAJNÍKOVEJ

Vada 2: Osobitnou vadou je skutočnosť, že na riešenie problematiky mimoriadnej situácie, v ktorej sa nachádzame, nemožno vôbec aplikovať zákon č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia.

Pre ochranu zdravia v čase mimoriadnej situácie sa používa osobitný zákon č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva, a v ňom určené regulácie na ochranu života a zdravia obyvateľstva.

Pre ochranu zdravia v čase núdzového stavu sa používa osobitný ústavný zákon č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu, a v ňom určené regulácie na ochranu života a zdravia osôb. Uvedený postup výslovne prikazuje **čl. 51 ods. 2 Ústavy**, že „podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon“.

Ani v mimoriadnej situácii ani v núdzovom stave sa ochrana zdravia neriadi podľa zákona č. 355/2007 Z. z., ale podľa uvedených osobitných zákonov. Regulácie §-u 48 ods. 4 zák. č. 355/2007 Z.z. možno síce používať aj v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, nie však ako všeobecne záväzné právne predpisy na regulovanie mimoriadnej situácie a núdzového stavu, ale ako bežné správne akty vydávané bez ohľadu na to, či je „vojna alebo mier“.

Pojítkom všetkých troch zákonov (355/2007 Z. z., 42/1994 Z. z., 227/2002 Z. z.) je ochrana zdravia, avšak ochrana verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. nie je ochranou života a zdravia obyvateľstva v mimoriadnej situácii ani osôb v krízovej situácii. Ani problematiku cestnej a lodnej dopravy nemôžeme regulovať leteckým zákonom, aj keď vo všetkých prípadoch ide o dopravu, rovnako tak nemožno ochranu života a zdravia obyvateľstva podľa zákona o civilnej ochrane a osôb podľa zákona o bezpečnosti štátu regulovať zákonom o ochrane verejného zdravia. Verejné zdravie nie je zdravie obyvateľstva ani zdravie osôb, ide o tri samostatné právne inštitúty.

Regulácie §-u 48 ods. 4 zák. č. 355/2007 Z.z. majú navyše tú povahu (keďže nejde o regulácie všeobecne záväzného právneho predpisu), že v hybridnom akte sú odôvodnené a možno voči nim použiť opravný prostriedok.

OTÁZKA: Prečo sa pre riadenie spoločnosti v mimoriadnej situácii a v núdzovom stave používa právne NELEGITÍMNÝ zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, ak v skutočnosti ide o zdravie obyvateľstva a osôb ? Pretože tento zákon nesie v sebe pojem „ochrana zdravia“, dokonca verejného zdravia, čo budí dojem masy, akoby ochrany zdravia a života obyvateľstva a osôb (teda všetkých), a zároveň sa cez neho ako na bežiacom páse dajú z noci do rána vyrobiť jedným úradníkom akékoľvek nariadenia. Netreba k tomu legislatívny proces riadnej vyhlášky ani zasadnutie parlamentu. Zároveň zodpovednosť nepadá na ministrov a poslancov, ale na „bieleho koňa“.

Táto absurdná nezákonnosť, navyše nehumánnych požiadaviek, ako je prekrytie dýchacích ciest a zamedzenie riadneho dýchania a vydychovania (čo vyvoláva dusenie, ochorenie, kultivovanie infekcie a pod.), alebo preukazovanie sa testom a očkovaním bez existencie zákonnej povinnosti sa testovať a očkovať nie je dosiahnuteľná podľa zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva ani podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu (pretože neobsahujú takéto povinnosti). Táto nezákonnosť sa dá dosiahnuť len cez jedného človeka, resp. bieleho koňa, ktorého „papier“ z večera na ráno veľa znesie.

Tieto právne akty hlavného hygienika vydané podľa § 5 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z. však nie sú všeobecne záväzné právne predpisy, o čom svedčí skutočnosť, že nie sú vyhlásené v Zbierke zákonov. Orgány verejnej moci to vedia, a preto sa ich nátlak cez nižšie zložky (riaditelia škôl a pod.) zvyšuje s cieľom dosiahnuť čo najvyššiu zaočkovanosť. Očkovanosť slovenského národa, najmä detí, je **experiment**, ktorého dáta sa postúpia pre zahraničné farmaceutické firmy. A toto sa regulárnym zákonom dosiahnuť nedá!

Podľa § 15 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov **iba to, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenie sa stalo známym každému, koho sa to týka.**

ZHRNUTIE:

S poukazom na čl. 2 ods. 2, ods. 3, čl. 123 Ústavy SR, § 1 ods. 1, § 5 ods. ods. 2, § 15, § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 400/2015 Z.z. v slovenskom právnom poriadku, t. j. **v Zbierke zákonov Slovenskej republiky neexistuje zákon určujúci povinnosť**

- **prekrytia dýchacích ciest,**

- **testovania biologického materiálu na Covid-19 a preukazovania sa jeho výsledkom,**
- **očkovania proti Covid-19.**

Akákoľvek a kohokoľvek požiadavka na prekrytie dýchacích ciest, preukazovanie sa negatívnym testom Covid-19 a očkovaním proti Covid-19 je nezákonnou požiadavkou!

! NEJDE O PRÁVNÚ POVINNOSŤ ALE O NELEGITÍMNÚ POŽIADAVKU, KTORÚ NIKTO PLNIŤ NEMUSÍ !

Ten, kto od iného vyžaduje plnenie bez opory v zákone (v Zbierke zákonov), navyše zasahujúce do jeho telesnej a duševnej integrity a dokonca pod stratou základných práv a slobôd, dopúšťa sa trestného činu *mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania, nátlaku, poškodzovania cudzích práv, v prípade školopovinných detí a bránenia im školskej dochádzky tiež ohrozovania mravnej výchovy mládeže, v prípade verejného činiteľa zneužívania právomoci verejného činiteľa a iné* (podľa okolností prípadu).

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

**Kuzmányho č.57, Košice,
tel.: 0903 602 240,
e-mail: krajada@gmail.com
URL: www.zalobyvocistatu.sk**

**Občianske združenie:
OCHRANA ĽUDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÝCH
SLOBÔD
URL: www.olpzs.sk**